

ANMELDELSE

Kvindens lyst

Af Louise Ariesen Rams og Pernille Ørnberg
FADL's Forlag, 238 sider,
279,95 kr.

Først og fremmest valgte jeg at læse denne bog, da jeg gennem jordemoderuddannelsen

på UCN har mødt Pernille Ørnberg som underviser, og jeg husker hende som en livsglad person. Derfor tænkte jeg, at bogen måtte være spændende. Derudover valgte jeg den, da det er et interessant emne, de tager op, som fylder meget i de flestes hverdag. Nogle fordi de har meget lyst, andre fordi de har mindre lyst. Begge dele og meget mere kommer forfatterne omkring i denne samtalebog, der ser på lyst som et biologisk, psykologisk, socialt, kulturelt og eksistentielt fænomen. Bogen består af en række samtaler med nøje udvalgte personer, som kommer med hver deres perspektiv på emnet, bl.a. psykologen Renée Toft Simonsen og sexdebattør og foredragsholder Jakob Olrik, men også en læge, parterapeut, komiker, præst og meditationslærer. Jeg troede i første omgang, at bogen var en drejebog for, hvordan man øger kvindens lyst. Det er den til dels også, for den kommer omkring de ting, som nogle gange kan stå i vejen for, at man kan føle lyst. Men samtidig slås der også et slag for, at lysten måske ikke er så vigtig, og at det i perioder er helt okay ikke at have lyst. Den nuancerer billedet af normen og tager lidt af det forventningspres, der måske kan være med til, at man kun har et lykkeligt parforhold, hvis man har sex 1-2 gange i ugen.

Det er den første samtalebog, jeg har læst, og jeg skulle lige vænne mig til stilen. Både fordi jeg til tider følte mig provokeret af nogle af de udtalelser og holdninger, forfatterne sætter i spil. Men også fordi det til tider kan være svært at følge den drejning samtalen pludselig tager og få de væsentligste pointer med. Jeg vil derfor ikke anbefale, at man læser denne bog for at blive klogere på emnet i den forstand, at den skal medføre ny viden som sådan. Jeg vil anbefale, at man læser bogen fordi man har lyst til at høre, hvad forskellige mennesker har af erfaringer og meninger om kvindens lyst og på den måde få udvidet sin horisont. Bogen handler ikke kun om seksuel lyst, herunder de gængse og ofte kønsbundne opfattelser af mandens og kvindens lyst, men også om livslyst, parforhold, skilsmisse, kønsbehåring, moderskab, kommunikation, intimitet og nutidens samfundstendenser.

En af de vigtige pointer i bogen er, at vi ikke må blive for dovne og ureflekterede i vores parforhold, og at vi ikke må tage hinanden for givet. Bogen opfordrer til at give plads til forskellighed og giver en mulighed for at se anderledes på tingene. En spændende og let-læselig bog, som klart kan anbefales.

Anmelder Line Wesley Henriksen, jordemoder

Debatten der blev væk

I tiden efter offentliggørelsen håbede Charlotte Overgaard, at klinikprojektets og Birthplace studiets resultater kunne give anledning til en tværfaglig debat på dansk grund om det fornuftige i at fortsætte indsnævringen af kvinders muligheder for valg af fødested. Men såvel den danske som den internationale evidens for sikkerheden ved klinikfødsler er stort set blevet ignoreret i Danmark, oplever hun.

- Hvordan i alverden kan vi ellers bygge fem supersygehuse uden at indtænke en eneste jordemoderledet klinik? Det er jo imod al evidens, siger Charlotte Overgaard, der også mener, at danske jordemødre må have sovet i timen i denne sammenhæng.

- Men den væsentligste forklaring er efter min mening, at politikerne i Danmark ikke har stor interesse for fødselsområdet, og at Sundhedsstyrelsen har haft egne mål for sygehusvæsenet, der har gjort det uinteressant at tale om klinikker, fortsætter hun.

Den helt store forskel på England og Danmark er nemlig, at NICE (The National Institute for Health and Care Excellence) er en uafhængig, tværfaglig instans, der respekteres bredt for sine evidensbaserede anbefalinger, imens Sundhedsstyrelsen efter Charlotte Overgaards opfattelse har været optaget af at sikre en høj grad af specialisering og centralisering i sygehusvæsenet og har ladet sine retningslinjer for fødselshjælpens organisering styre af dette.

Når vi samtidig savner en stærk brugerorganisation, der kan sætte

”Det er ikke et mål i sig selv at undgå overflytninger. Overflytninger er bare et trin i en proces, hvor det er endemålet, som er vigtigt, og hvis de foregår med fokus på sikkerhed, kontinuitet og information, opfatter kvinderne det ikke som et væsentligt problem. Det viser både det danske klinikprojekt og et ledsagestudie til Birthplace studiet i England.”

Charlotte Overgaard,
jordemoder.

kvindernes ret til et frit valg på dagsordenen lige som i England, er der et sammenfald af omstændigheder, der i praksis har sat udviklingen i stå i Danmark. Eller måske ligefrem fået den til at rulle baglæns, vurderer Charlotte Overgaard.

- Mine engelske kolleger synes i hvert fald, det er en besynderlig tolkning af evidensen, vi har her i landet, siger hun og mener selv, at der er masser af brugbar evidens for at gøre fødselstilbuddet til de danske kvinder mere varieret uden at gå på kompromis med sikkerheden.

Charlotte Overgaards studie *Care closer to home - what does it offer* har tidligere været omtalt i Tidsskrift for Jordemødre nr. 4, 2012. Overskriften i det faglige indstik var *Fødsel på fritstående, jordemoderledet fødeklinik – hvad ved vi nu?*